

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **G. K.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2018, č. j. OAM-940/ZA-ZA11-ZA20-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana v České republice podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

2. Žalobce namítl, že správní orgán nedbal na to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu. Žalobce trápí skutečné obavy z návratu do jeho země po tak dlouhé době a

správní orgán se nedostatečně zabýval ohrožením, kterému může být v případě svého návratu do Osetie vystaven, zejména „co se týká jeho zničené vesnice“. Pokud jde o skutkové důvody, na nichž zakládá uvedená tvrzení, žalobce odkázal na svou žádost o udělení mezinárodní ochrany a na protokol o pohovoru, který s ním byl veden.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že obsahuje jen obecně formulované námitky, které dle jeho názoru nelze považovat za žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Dodal nicméně, že trvá na správnosti vydaného rozhodnutí, neboť nezjistil žádné důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany.
4. Dne 8. 7. 2019 krajský soud obdržel od žalobce podání, ve kterém popisuje drobnou roztržku, do níž se dostal dne 17. 5. 2019 v obchodě Tesco v Rychnově nad Kněžnou. Podání neobsahuje nic, co by se bezprostředně týkalo nyní posuzované věci.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud se předně zabýval otázkou, zda žaloba splňuje náležitost podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tedy zda obsahuje žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné. Dospěl k závěru, že žaloba je věcně projednatelná, neboť žalobce uvedl konkrétní skutkové důvody, byť je formuloval velmi stručně. Krajský soud tak přistoupil k věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
6. Krajský soud na úvod zdůrazňuje, že správní soudnictví je ovládáno dispoziční zásadou. „Kvalita“ žaloby tak předurčuje i míru podrobnosti soudního přezkumu napadeného správního rozhodnutí. Není totiž úkolem soudu, aby za žalobce domýšlel jeho argumentaci.
7. Mezinárodní ochranu lze udělit ve formě azylu nebo doplňkové ochrany; shledá-li správní orgán, že jsou naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12, 13 nebo 14, udělí žadateli přednostně azyl. Pokud dospěje k závěru, že nebyly naplněny důvody pro udělení azylu jako vyšší formy mezinárodní ochrany, posoudí, zda žadatel nesplňuje alespoň důvody k udělení doplňkové ochrany.
8. Podle § 12 zákona o azylu v platném znění se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
9. Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle § 14a odst. 2 téhož zákona se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo

vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

10. Z předloženého správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 9. 11. 2017 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Jako důvod této žádosti uvedl, že ve válce v roce 2008 byla v Osetii zničena jeho vesnice. Proto odjel do Tbilisi požádat o nějaké bydlení, žádné ale nedostal, neměl tak kde bydlet a neměl ani práci. Proto se rozhodl odjet z Gruzie pryč.
11. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí odkázal na zprávu Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): Údaje o zemi Gruzie 2016. Podlé této zprávy existuje v Gruzii fungující systém sociálního zabezpečení, který mimo jiné zahrnuje příspěvek na živobytí, materiální a sociální pomoc, sociální balíček atd. V Gruzii existují také zaměstnanecké agentury, jejichž podpory mohou využít osoby hledající zaměstnání. Případně mohou využít řady rekvalifikačních kurzů a profesních školení. Dále žalovaný odkázal na zprávu Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o dodržování lidských práv v Gruzii v roce 2016, podle níž většině osob vysídlených v roce 2008 bylo v souladu s národní legislativou přiznáno oficiální postavení vnitřně vysídlených osob. Stát jim poskytoval měsíčně příspěvky, podporoval jejich socioekonomickou integraci a vytvářel podmínky pro jejich bezpečný a důstojný návrat. Vláda věnovala prvořadou pozornost nalezení trvalého bydlení v zemi pro 55 735 vnitřně vysídlených rodin. Podle zprávy Freedom House: Svoboda ve světě 2018 je právo vnitrostátního pohybu v Gruzii respektováno a jednotlivci mají svobodu zvolit si své místo bydliště bez vnějších zásahů.
12. Žalovaný také konstatoval, že žalobce není zranitelnou osobou, jde o zdravého, mladého muže, který si prostředky na svou obživu může zajistit prací a nebýt tak odkázán pouze na pomoc státu. Žalobce sám uvedl, že má ve vlasti rodiče a příbuzné, kteří mají vlastní bydlení, a tak může případně využít jejich pomoc.
13. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že v žalobě zmiňované důvody nemohou vést k závěru o tom, že by žalobci měl být udělen azyl. Žalobce neuvedl nic, co by svědčilo o tom, že by mu v Gruzii hrozilo pronásledování z některého z azylově relevantních důvodů vyjmenovaných v § 12 zákona o azylu. Špatné podmínky k životu v zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu nepředstavují samy o sobě důvod k udělení azylu.
14. Dále krajský soud přisvědčuje žalovanému, že nic nesvědčí tomu, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.
15. Žalobce v žalobě namítl, že správní orgán nedbal na to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem jeho případu, a že se nedostatečně zabýval ohrožením, kterému může být v případě svého návratu do Osetie vystaven. Uvedené námitky jsou nedůvodné. Z výše podaného shrnutí obsahu napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný se zabýval okolnostmi žalobcova případu, neboť se věnoval postavení osob, které byly vnitřně vysídleny v důsledku ruské-gruzínského konfliktu z roku 2008. Není tak pravdou, že by žalovaný pominul ohrožení, kterému žalobce (dle svého tvrzení) může být vystaven v případě návratu do Osetie. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že žalobce může nalézt

ochranu před takovým případným ohrožením v jiných částech Gruzie (tak jak to ostatně učinil už v minulosti). Není-li možné, aby se žalobce navrátil do Osetie, může se bezpochyby navrátit do jiných částí Gruzie.

IV. Závěr a náklady řízení

16. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 21. srpna 2019

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce